

Beslut om förflyttning av elev med hänsyn till andra elevers trygghet och studiero får inte delegeras. (Beslut 2008-04-03 dnr 08:59.)

Innehåll på sidan:

Författningsbestämmelser
Ärendet
Överväganden
Beslut

Författningsbestämmelser m.m.

Enligt 2 kap. 1 § skollagen (1985:1100) skall varje kommun och landsting som styrelse för sitt offentliga skolväsende utse en eller flera nämnder. För en sådan nämnd gäller vad som är föreskrivet om nämnder i kommunallagen (1991:900).

Enligt 4 kap. 6 § fjärde stycket skollagen får en kommun frångå vårdnadshavarens önskemål om att deras barn skall vara placerade i en viss skola om det är nödvändigt med hänsyn till övriga elevers trygghet och studiero. Ett placeringsbeslut som på denna grund avviker från vårdnadshavarens önskemål gäller omedelbart om inte Skolväsendets överklagandenämnd beslutar något annat.

I 6 kap. 33 § kommunallagen anges att en nämnd får uppdra åt ett utskott, åt en ledamot eller ersättare eller åt en anställd hos kommunen eller landstinget att besluta på nämndens vägnar i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden. Enligt 34 § får beslutanderätten emellertid inte delegeras i bl.a.

ärenden som rör myndighetsutövning mot enskilda, om de är av principiell beskaffenhet eller annars av större vikt.

I förarbetena till 4 kap. 6 § fjärde stycket skollagen (prop. 2006/07:69 s. 19 och 20) sägs bl.a. följande. Möjligheten att förflytta en elev enligt denna bestämmelse skall tillämpas restriktivt. Utgångspunkten måste vara att andra insatser har prövats och att det inte finns några andra sätt att ge de övriga eleverna en acceptabel skolmiljö. Kommunen måste göra en samlad bedömning av alla relevanta omständigheter i det enskilda fallet varvid särskilt måste beaktas möjligheten att genom andra, för den berörda eleven, mindre ingripande åtgärder nå det eftersträfvade resultatet. Avgörande för att bestämmelsen skall kunna tillämpas är således att flyttningsåtgärden är *nödvändig*. I detta ligger att alla andra möjligheter att åstadkomma en lösning på problemet är uttömda. Som ovan nämnts är dessa beslut till sin art mycket ingripande för den enskilda eleven och innefattar myndighetsutövning när det gäller skolpliktiga elever. I detta sammanhang bör därför erinras om de begränsningar som finns i en kommunal nämnds möjligheter att delegera sin beslutanderätt till exempelvis tjänstemän, se 6 kap. 33 och 34 §§ kommunallagen (1991:900).

Ärendet

Rektor K i Mariestads kommun beslöt den 25 mars 2008 att med stöd av 4 kap. 6 § fjärde stycket skollagen förflytta J från K-skolan till L-skolan. J:s vårdnadshavare har överklagat beslutet och i samband därmed yrkat att beslutet tills vidare inte ska gälla (inhibition).

Av en delegationsordning som gäller för barn- och utbildningsnämnden i Mariestads kommun framgår att beslut om elevers placering vid viss grundskola i kommunen enligt 4 kap. 6 § skollagen är delegerat till rektor.

Överväganden

Enligt skollagen ankommer det på den nämnd som kommunen utsett som styrelse för skolan att fatta bl.a. sådana placeringsbeslut som avses i 4 kap. 6 § fjärde stycket skollagen. Som framgår av redogörelsen för författningsbestämmelserna ovan finns bestämmelser om en nämnds möjligheter att till t.ex. en tjänsteman delegera sin beslutanderätt i 6 kap. 33 och 34 § kommunallagen. Av 34 § 3 framgår att nämnden inte får delegera ärenden som rör myndighetsutövning mot enskilda om de är av större vikt.

Ett villkor för tillämpningen av den berörda bestämmelsen i skollagen är att åtgärden att mot vårdnadshavarnas vilja placera deras barn i en viss skola är nödvändig med hänsyn till övriga elevers trygghet och studiero. I detta ligger enligt förarbetena till bestämmelsen att alla åtgärder för att komma tillrätta med problemet måste vara uttömda. I förarbetena betonas också att beslutet är mycket ingripande för eleven. Med hänsyn härtill finner nämnden att ett sådant beslut är att anse som ett beslut av större vikt och som därför enligt kommunallagen inte får delegeras. Rektorn har således inte varit behörig att besluta om placeringen av J. Beslutet saknar därför laga verkan och bör upphävas.

Beslut

Nämnden förklarar att det överklagade beslutet saknar laga verkan och upphäver beslutet.

Yrkandet om inhibition lämnas till följd härav utan åtgärd.